

[Finansministeren]

i udlandet på et beløb af 10 mia kr., hvorved den samlede lånebemyndigelse forøgedes til 11,4 mia kr. Af dette beløb resterer nu 0,6 mia kr.

Det samlede finansieringsbehov over for udlandet påregnes i 1981 at andrage 15,5 mia kr. Der er i 1981 hjemtaget 12,3 mia kr. i offentlige lån. Den private sektor har i de første tre kvartaler af 1981 haft en nettokapitalexport på 3,4 mia kr., og samtidig er valutareserverne reduceret med omkring 5 mia kr.

Der er på denne baggrund behov for yderligere offentlig, specielt statslig, låntagning allerede tidligt i 1982, hvorfor en yderligere lånebemyndigelse skønnes nødvendig.

Forhøjelsen af den ansøgte bemyndigelse til 12 mia kr., hvilket er uændret i forhold til det fremsatte lovforslag i oktober 1981, afspejler delvis en stigning i afdragsbyrden over for udlandet fra 1981 til 1982 på 5 mia kr.

Det samlede finansieringsbehov i 1982 på 22 mia kr. må påregnes for en væsentlig del af skulle dækkes gennem offentlig, hovedsagelig statslig, låntagning, men størrelsen af denne låntagning vil være påvirket af den private sektors transaktioner med udlandet, som man først kan registrere efterhånden, og som er overordentlig vanskelige at skønne over på forhånd.

Med disse bemærkninger indstilles lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån.

(Lovforslag nr. L 3).

Med nærværende lovforslag søger regeringen om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån inden for en samlet ramme på 80 mia kr., heraf 75 mia kr. til udstedelse af statsobligationer. Disse beløb er uændrede i forhold til det tilsvarende lovforslag, der blev fremsat i oktober 1981, men som ikke blev færdigbehandlet i tinget på grund af udskrivelsen af folketingsvalg.

Formålet med udstedelse og salg af statspapirer er velkendt fra de tidligere lovforslag om bemyndigelse til optagelse af indenland-

ske statslån. De store statslige budgetunderskud er ensbetydende med en tilsvarende likviditetsudvidelse i den private sektor. En så kraftig likviditetsudvidelse ville i sig selv have en række uheldige virkninger, ikke mindst i forhold til den private sektors låntagning i udlandet. Af disse grunde er det nødvendigt, at staten modvirker statsfinansernes likviditetsvirkning gennem salg af statspapirer.

Imidlertid må salget af statspapirer afpasses efter den samlede likviditetsudvikling i samfundet, hvilket betyder, at også andre likviditetspåvirkende faktorer, især betalingsbalancens løbende poster samt udviklingen i den private nettokapitalimport, får indflydelse på afsætningen af statspapirer. Staten har i de seneste tre år finansieret ca. 63 pct. af sit nettokasseunderskud ved salg af statspapirer. I 1981 har lånefinansieringsgraden været relativt høj, ca. 70 pct. Lånefinansieringsgraden kan med andre ord variere temmelig meget, som nævnt afhængig af den generelle likviditetsudvikling.

Ved fastlæggelsen af den søgte bemyndigelses størrelse er der taget hensyn til, at staten ved udgangen af december måned 1981 havde en restbemyndigelse på 3,9 mia kr. samt har adgang til gensalg af fremtidige indløsninger af statsgældsbeviser. Derudover er lånebehovet vurderet ud fra de seneste skøn for bruttokasseunderskuddet i 1982. Herefter skønnes den søgte bemyndigelse at være tilstrækkelig til, at knap 90 pct. af statens bruttokasseunderskud indtil udgangen af 1982 kan finansieres ved statslig lånoptagelse.

Da denne lånefinansieringsgrad er noget over gennemsnittet for de senere år, indeholder den søgte bemyndigelse en vis sikkerhedsmargen. En sådan er imidlertid nødvendig, da der knytter sig nogen usikkerhed til en række faktorer (ud over lånefinansieringsgraden), især størrelsen af bruttofinansieringsbehovet, emissionskursen samt det tidsmæssige forløb af genplaceringer af indløsninger af statsgældsbeviser samt afdrag på statsobligationer.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.